

De moeilijkste vraag

De moeilijkste vraag op deze aarde die men een mens kan stellen, is waarschijnlijk de vraag wie God is, en hoe men over God denkt. Men krijgt vervolgens de meest van elkaar verschillende antwoorden te horen. Vandaar dat er zoveel (af)goden zijn.

Elk mens, elk instituut, elk volk, elke groep, heeft zijn/haar eigen visie en argumenten over goden, personen, zaken en/of instellingen. Wij mensen zijn denkers en beelden ons iets in wanneer er over iets wordt gesproken dat wij nog nooit gezien hebben. Daarvan maken wij in onze gedachten een voorstelling, een denkbeeld. Wij kunnen ons de godheid echter niet indenken, noch voorstellen als de Onzienlijke, als Geest. Er zijn dan ook bijna net zoveel goden als mensen, daar elk mens zo zijn eigen gedachte over de godheid heeft. Wat voor gedachtenbeeld kunnen wij maken van iets dat onzichtbaar is? Neem b.v. elektriciteit. Wij kunnen ons daarvan geen fysieke voorstelling maken. Aan de manifestaties kunnen wij slechts zien en voelen dat elektriciteit bestaat. Iemand die niet in 'God' gelooft, kan men met evenveel moeite niet in elektriciteit doen geloven. Men ziet het bestaan van beiden niet. Laat echter de persoon met zijn vingers eens een spanningskabel aanraken, zodat hij kan voelen wát elektriciteit is. Laat een atheïst of ongelovige eens de wondere bouw van de schepping zien, waar de Almachtige overal Zijn stempel op heeft gedrukt en Zijn sporen heeft achter gelaten. Vraag ook willekeurige mensen eens wie Jezus was. Daarop krijgen wij dan eveneens verschillende antwoorden:

De Joden zullen zeggen dat Jezus een Jood was, omdat Hij Zijn ouders onderdanig was, in Palestina leefde en Zijn moeder Joods was.

De Italianen zullen zeggen dat Jezus een Italiaan was, daar Hij veel met Zijn handen sprak, Hij bij elke maaltijd wijn dronk, en Hij veel olijfolie gebruikte.

De kleurlingen hebben goede argumenten dat Jezus één hunner was, nl. dat Hij anderen Zijn broeders noemde, Hij geen eerlijk proces kon krijgen, en Hij van gospels hield.

Ook sommige Californiërs hebben goede argumenten dat Jezus één van de hunnen was, nl. dat Hij Zijn haar nooit liet knippen, startte met een nieuwe religie en altijd blootsvoets wandelde.

De Ieren hebben nog de beste referenties dat Jezus een Ier was, nl. dat Hij ongehuwd bleef, hield van verhalen vertellen, en hield van mooie groene landschappen.

Ook de Islam maakt aanspraak op Jezus, dat Hij één van hun grote profeten was.

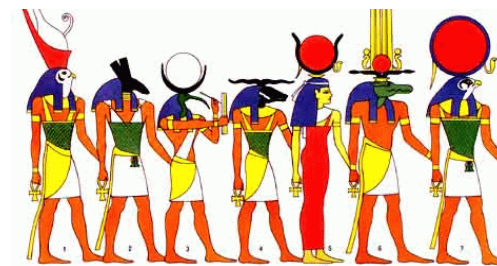
De feministen maken ook een sterke aanspraak, door te beweren dat Jezus een vrouw was, omdat Hij een menigte voedde terwijl er op dat moment geen voedsel aanwezig was, en zelfs toen Hij gestorven was opstond omdat nog veel werk op Hem wachtte, in feite onmisbaar was. Ook probeerde Hij zijn boodschap aan groepen mannen te vertellen die daar totaal ongeïnteresseerd in waren. En dat Hij de zondares die op de daad gegrepen was niet veroordeelde.

Slechts aan de christenen is het, te beweren dat de historische Jesjoea niet één hunner was, gezien zij Hem houden voor een volbloed Jood en zichzelf zien als blinde heidenen. Zij zien Jezus als Jood die Zijn volksgenoten en discipelen de regels van de joodse godsdienst zou hebben geleerd. Zo ziet men maar, dat men met Jesjoea alle kanten op gaat, daar men kennelijk de goede kant mist.

Wie is de god(heid)?

Oude culturen en godsdiensten hebben nagedacht over de godheid. Zij zagen de oppermacht als dé hoofdeigenschap van de godheid. God moet de aller sterkste zijn. Tijdens de 10 plagen in Egypte zien we dan ook een soort krachtmeting tussen de goden van Egypte en Jahweh, waarbij Jahweh de Oppermachtige werd, die door een Hoge Hand en Sterke Arm Zijn volk uitleidde.

De machtigste godheid kreeg een naam, bij de één Zeus, bij de ander Aton of Ra, en bij Israël Jahweh. De

Egyptische goden

godheid was voor de ouden degene die van buitenaf beschikte over het lot der mensen en de gang van zaken op aarde regelde, zonder dat de mensen er iets aan toe of af konden doen. Deze oude goden als Wodan, Donar en Thor konden hameren op de wolken en smijten met de bliksem. De moderne mens is wat dat betreft een heel

eind gevorderd in zijn godsbefes en heeft de meeste goden van hun stoel afgeduwd (onttroond) en is daar zelf op gaan zitten. Via technische hulpmiddelen kan de mens zelf voor 'God' spelen, o.a. het weer beïnvloeden, massaslachtingen verrichten via massavernietigingswapens, kloneren, etc. Alleen de dood heeft de mens nog niet onder controle.

De ouden zagen in natuurverschijnselen de acties der goden, zie maar in Psalm 19. En zingen wij niet het lied: 'Langs bergen en langs dalen, ja overall is God,?' etc.

Griekse goden

De ouden begrepen de natuurverschijnselen niet en kenden er Goddelijke kenmerken aan toe. In onze eeuw is de natuur door de wetenschap ontmythologiseerd. De oude goden hebben hun wapens neergelegd. Op het terrein van de meteorologie hebben wij nu het KNMI als wegwijzer voor de weersverwachtingen, terwijl men vroeger op de knieën ging om 'God' te raadplegen over het weer.

Anunaki-bliksemgod

Salomo stond soms nog voor natuurraadselen, en David bezong nog het wonder van de menswording in Psalm 139. Maar heden ten dage zijn wel vele raadselen opgelost. Ik zeg vele, want er zijn weer nieuwe mysteries ontstaan. Alle biologische processen zijn bestudeerd en nagenoeg begrepen, zodat wij - naar het schijnt- weinig meer met een bovennatuurlijke macht te maken hebben die alles regelt. Je vraagt je hierbij wel af wáár de ontmythologisering ophoudt, en waar wij nog de hógere Hand van El in kunnen terugvinden. Kan de wetenschap soms ook het ontstaan van het leven verklaren? Kan ze het bestaan van het menselijk bewustzijn verklaren? Kan ze de vorming van het grote heelal ontmythologiseren? Is hier alleen nog plaats om het goddelijk handelen te

zien? Wie is de grote bouwmeester en architect achter heel de schepping? Wie heeft de zwaartekracht en de natuurwetten zó precies pasklaar gemaakt en op elkaar laten afstemmen, zodat leven mogelijk is? Immers, een kleine verandering in de zwaartekrachtconstante òf alle leven wordt onmogelijk. Alles in de gehele schepping is nauwkeurig op elkaar afgestemd. Men kan niet om de Almacht heen, die Zichzelf in de ganse schepping bekendmaakt in geo-vormen, kleuren, getallen en wetmatigheden.

Alle godsdiensten hadden en hebben hun sterke goden, inclusief Israel, die Jahweh had als de God der legermachten. Volgens de bekende theoloog Bonhoeffer, die door Hitler werd terechtgesteld, is het christendom de enige godsdienst met een machteloze God.

Jezus toonde volgens Bonhoeffer de enige wáre God, de God die zónder macht was, door als een machteloze te sterven. Hij maakte geen gebruik

Bonhoeffer 1904-1945

van een bovennatuurlijke macht om zichzelf te verlossen uit de hand der Joden en Romeinen. Paulus verdoezelt volgens Bonhoeffer het beeld van Jezus als machteloze God, door Zijn opstanding te zien als wonder en macht van de oude God der legermachten. Paulus maakte van Jezus weer de oude Almachtige God, welke Hij in Zijn leven en sterven toonde niet te zijn.

Jesjoea (Jezus) had geen macht, rijkdom, instituut of iets dergelijks achter zich. Bonhoeffer zei dat Jezus géén nieuwe godsdienst stichtte, maar het voorbeeld was van een mens die geheel vrij was, zelfs ontbloot was van macht. En dat Jezus een nieuwe wijze van leven toonde, zonder enige steun van buitenaf, en zonder verwachting op een beter hiernamaals. Christen-zijn betekent voor Bonhoeffer mens-zijn, zónder godsdienstig te zijn, verantwoordelijk te leven. De originaliteit en kracht van God is, dat Hij zónder macht is, aldus Bonhoeffer. (dus zonder de macht die mensen Hem toedichten). Bonhoeffer heeft in veel opzichten gelijk dat Jesjoea geen gebruik maakte van Zijn macht. Dat wil niet zeggen

dat Hij dat niet kon. Hij had wel twaalf legioen engelen kunnen oproepen, zie Mattheus 26:53.

Geloofsleer zoals door de kerken opgesteld is de ideologie en instemming dat er superieure machten zijn die over leven en dood gaan, met helse straffen en of hemelse beloningen. Het ware geloof in een Almacht is iets geheel anders dan de geloofsleer, zoals die zich heeft gevormd. Het ware geloof is een levenskeuze, levensdaad, de beslissing om het leven serieus te nemen en zich te houden aan de wetmatigheden. Het geloof is de uitvoering van de Bergrede, het volgen van Jesjoea, het gelijk zijn/worden aan de hemelse Vader.

Geloof en religie

Geloof en religie is dikwijls moeilijk uit elkaar te houden, gezien religie een uitdrukking (expressie) wil zijn van het geloof, en wel in een bepaalde vorm. Religie behoort tot de voorstellingswereld van mensen over God, over de Godheid. Normaal (historisch) geloof kan echter niet bestaan en functioneren in een geestesfeer waarin geen zienlijke dingen bestaan. Dus gaan mensen voorstellingen maken over de ongeziene 'God', waarvan bij voorbaat vaststaat dat elke voorstelling over Hem foutief is. Vanuit al deze voorstellingen wordt een geloofsleer of dogma, ritueel of instituut opgebouwd en in het leven geroepen. Hieruit volgt noodwendig dat alle menselijke belijdenissen, dogma's, instituten en rituelen een zeer relatief karakter hebben. Dat blijkt wel uit het feit dat er net zoveel geloven zijn als culturen, waarin onderling ook nog weer verschillen zijn waar te nemen. Het meer algemeen geloof van mensen wordt door voorstellingen gevoed, zodat men zich gaat uitdrukken in symbolen en taal, waardoor het geloof tot mythologie wordt. Men stelt zich in alle godsdiensten een God voor ogen die iets van een mens eist, waarop, na gehoorzaamheid, beloning volgt. Dat is de God van het voor-wat, hoort-wat. God echter is een titel, géén naam.

In oude culturen was de Farao, de Koning of de Keizer de representant van de godheid. Wie zich verzette als christen tegen het keizerbeeld, werd voor een ongelovige atheïst gehouden. Dat is momenteel nog niet veranderd, daar de christenen zich een beeld hebben gevormd over het zogenaamde 'uitverkoren volk van God', wat de Joden zouden zijn. Wie zich tegen dit beeld verzet, wordt antisemiet genoemd. Ook al is het waar dat men in onze tijd veel oude goden heeft laten sterven, de behoefte aan God en

goden is daarmee niet uitgestorven. In New Age laat men de mens zelf God worden, het eigen ik op de troon. Dat is opklimming, zonder ooit afgedaald en ontroont te zijn geweest. In het mythologisch verhaal over Jesjoea liet men de afdaling en onttroning zien in Zijn leven en dood. De mens is een sociaal wezen. Deze aard echter leidt de mensen nog niet naar een vreedzame samenleving. De mens wil erkenning afdwingen, desnoods met geweld. Dat die strijd een verloren strijd is, dringt niet tot de meesten door. Oorlog kan de tegenstander wel ten onder brengen, maar dan is tegelijk geen erkenning meer mogelijk. In het andere geval -en dat heeft de geschiedenis bewezen- neemt één van de partijen zijn onderwerping voor

lief en erkent de andere als zijn meerdere. Alzo zijn de klassen ontstaan, uit angst om te sterven. De op deze wijze ontstane verhoudingen geven geen blijvende erkenning. De oude

goden zouden ook de mensen aan zich onderworpen hebben, wanneer men de boeken van Zacharia Sitchin leest over de Anunaki's, zie afbeelding. De nieuwe heersers en overwinnaars gevoelen zich aan de goden gelijk, en nemen het ervan.

Veel godsdienstige opvattingen komen weliswaar dichtbij de werkelijkheid, daar de mens inderdaad een Godszoon is, en de mens het enige levende wezen op aarde is dat een intens verlangen bezit om zin aan zijn eigen leven te geven. De mens heeft zelfs verlangen om de zin van het leven met anderen te delen en een zinvolle wereld op te bouwen, hoewel dat tot nog toe een utopie lijkt, gezien de uitbarstingen van geweld, en vele andere misstanden meer.

Het bijzonderste kenmerk van alle godsdiensten is, dat men zich een godheid schept naar eigen voorstelling. De ware God van Israël mocht niet worden afgebeeld, noch worden ingebeeld. Hij is de onzichtbare werkelijkheid. De mensen, en ook de Israëlieten oudtijds, ontkwamen er niet aan om zichzelf een voorstelling te maken van de godheid. Menigmaal

dachten ook de Israëlieten zich de godheid in als bestaande uit meerdere goden (polytheïsme), gezien Elohim een meervoudsvorm is. In plaats daarvan toonde Jahweh dat Hij één is, (monotheïsme). In Egypte kende men oorspronkelijk meerdere goden. Het was Farao Akhenaton die een enkele God (de zon) erkende en de meervoudsvormen die boven de

Akhenaton onder de Zongod Ra/Horus

tempelingangen waren aangebracht, liet veranderen in enkelvoudsvormen.

Deze enkele God zou de zaken van alle mensen op aarde van bovenaf regelen. Jesjoea toonde ons het tegenovergestelde. Volgens Bonhoeffer volgde Paulus echter Akhenaton in Rom. 9:17., en maakte van God een Almachtige besturende God, zoals deze al in het O.T. werd voorgesteld, Jes. 29:16, 45:9, Jer. 18:6. Deze God schreef

veel regels voor, straft bij overtreding en vergeeft met beloning bij gehoorzaamheid. Zelfs zou Hij aan Zijn vertegenwoordigers en knechten op aarde volmacht hebben gegeven om ongelovigen fysiek te straffen. Hieruit kon de Inquisitie ontstaan. In het Christendom is de exterioriteit en opperheerschappij van de godheid niet meer weg te denken. God en de mens zouden een soort verdragslijn volgen, waarin de mens werkt voor zijn heil, en de boven hem tronende God zou hem op afstand gadeslaan en belonen. Men dacht de godheid drie personen in één te zijn. De godheid is echter geen persoon, noch een wezen, zoals de Grieken zich Hem indachten, en ook geen Opperwezen. Wij kunnen God niet benoemen, omschrijven, zien en ons voorstellen. God is geen heersend potentaat, maar is de liefhebbende Geest. Men mocht Jesjoea geen 'meester' noemen, ook mocht men Hem niet 'goed' noemen, want één is er slechts goed, Mark. 10:18. hij maakte van Zichzelf geen God.

Het waren niet alleen de kerkvaders die leerden dat de mens God kon worden, en omgekeerd. Ook New Age leert momenteel hetzelfde.

Irenaeus: 'God is mens geworden, opdat de mens God kon worden:.

Gregorius van Alexandrië (215): Indien men zichzelf kent, kent men God en, door God te kennen, wordt men God'.

Gregorius van Nyssa (294): God die zich geopenbaard heeft, heeft zich met onze vergankelijke natuur gemengd teneinde het mensdom te vergoddelijken door deelname aan de godheid'.

In de tijd van de kerkvaders en daarna begon men Godshuizen te bouwen voor de godheid. Grote en veelzeggende kathedralen, met daarin sacrale geometrie verwerkt, waar men een bijzondere kennis van ten toon spreidde. Het zijn statische bouwwerken die het dynamische uitdrukken. Vandaag de dag kunnen wij nog wel bouwen, maar dan voor onszelf, en niet meer voor de godheid. Wij bouwen in onze eeuw prachtige auto's, waarin we zelf kunnen sturen als een 'God'. Met een auto kun je tenminste wat, en met een kathedraal kun je niet veel.

Wat zou de éne God (Almacht) van ons eisen? Harde en onmogelijke zaken? Zie Joh. 6:60.

Niet een geloofsbelijdenis met de mond, maar een keuze en daad vanuit het hart, in verbondenheid aan Hem. Aan de hemelse Vader gelijk worden op de manier van Jesjoea is, dienend en niet heerschappijvoerend. Wij mensen zijn door het kwaad de verkeerde weg ingeslagen en in veel gevallen tot een tegenstander (=satan) van Jahweh en onszelf verworpen. De geschiedenis van het mensdom is dan ook het verslag van menselijke wandaden, van onze grootheid, maar ook van onze wreedheid.

Volgens oud-Sovjet president Michael Gorbatsjov is de relatie tussen mens en natuur in onze eeuw tot het meest acute wereldprobleem geworden dat bestaat. Het is duidelijk dat het einde van onze beschaving in zicht is, aldus Gorbatsjov.

Inderdaad is de moderne Westerse mens in zijn wedloop om God te worden zijn eigen doel voorbijgestreefd. De op een God-gelijkende levensstandaard die de Westerse mens zich heeft aangemeten, heeft tegelijk de relatie tussen mens en natuur dusdanig verstoord, dat de mensheid en de andere schepselen dreigen uit te sterven. Tevens dat het klimaat zich drastisch verandert en de schade aan de natuur onherstelbaar lijkt. Op dit moment staan er 15.589 plant- en diersoorten op het punt uit te sterven, volgens de wereldunie IUCN, zie <http://noorderlicht.vpro.nl/rodelijst>

Oudtijds had de mens nog ontzag voor de natuur. Men zag de natuurverschijnselen aan als acties van de godheid. De 21e eeuwse

ontwikkelde mens daarentegen behandelt de natuur als zijn ondergeschikte, en vergeet daarbij dat hij geen godheid bóven de natuur is, maar een klein deeltje ván de natuur. Bij de westerse mens draait álles om de economie, de heilige koe. Met open ogen kan men aan zien komen dat de economische groei zich in de huidige trend niet kan voortzetten, gezien de vernietigende gevolgen ervan. Het loopt onherroepelijk vast met onze huidige economische systemen. Wij zijn van de natuur vervreemd, menend dat wij God zijn. Wij hebben de aan de godheid toegeschreven eigenschappen naar onszelf toegehaald. Wij zijn alomtegenwoordig met onze moderne communicatie en transportmiddelen. Wij zijn mobiel, vliegen door het hemelruim met vliegtuigen en ruimteschepen, zwemmen op de bodem van de oceanen met onderzeeboten, nestelen ons tussen de sterren met ruimtesondes en satellieten. Wij verplaatsen ons steeds sneller. Voor de hogesnelheidstrein van Amsterdam naar Parijs moest een geheel nieuw kostbaar traject worden aangelegd, dat veel landbouwgrond in beslag nam en een landschap vervuilend beeld geeft. De mobiliteit heeft ons bedrogen, want nu staan er dagelijks lange file's op de autosnelwegen. Eén dag fileleed kost ons bedrijfsleven ruim 100 miljoen euro.

Wij sleutelen aan de natuurwetten en bouwstenen van de schepping. Het dringt blijkbaar niet tot ons door dat geen dictator noch parlement de natuurwetten kan herroepen. Wij menen dat door de moderne wetenschappen de beheersing van de natuur volledig binnen ons handbereik kwam. Dat is een illusie. Van de vrijheid die de Westerse mens zich schiep, maakte hij echter een gevangenis, met eronder een tikkende tijdbom. Het is waar dat vrijheid de mens wezenlijk tot mens maakt. Het blijkt dat wij mensen maar moeilijk de grote vrijheid kunnen verdragen en overslaan tot misbruik van de natuur. De grote vrijheid brengt ons in de waan dat wij God-gelijk zijn.

Geloofsbelijdenis van Nicea

Een groot concilie was ervoor nodig om een geloofsbelijdenis op te stellen. En die geloofsbelijdenis kwam er, om tot vandaag de dag elke week uitgesproken te worden door vele geestelijken en gelovigen. 'Ik geloof in God de Vader, de Almachtige

Alzo heeft de christelijke kerk zich in haar begin uitgesproken over de Godheid, in familiale taal, waarbij de godheid een Vader is, en een Zoon heeft, en de Heilige Geest vrouwelijk is. Samengevoegd maakte men er een drie-eenheid van. De mensen op de aarde zouden Zijn kinderen zijn, dat zijn de 'nephesh hayyah', de levende zielen, waarvan de mens een speciale ziel van de Schepper-god ontving door inblazing in de neusgaten, verschillend van de andere levende wezens. De mens is een 'barnasha', een menselijk wezen. Bar = zoon, nasha = mens. In de Evangeliën is barnasha 28x vertaald als 'Zoon des mensen'. In het Aramees is barnasha onmogelijk als 'zoon des mensen' te vertalen. Daar wijst het meer op de gelijkenis, zoals een zoon op z'n vader kan gelijken. De vertaling van bardalaha als 'Zoon van El' moet dan ook zijn, dat Hij als Zoon de gelijkenis van El is, d.w.z. goddelijk. Niet dat Hij letterlijk de Zoon van El is, maar dat Hij goddelijk is, en wel in de gelijkenis van El als menselijk schepsel. Het concilie van Nicea maakte in 325 echter van Jesjoea een bovennatuurlijk wezen. Men heeft enerzijds geprobeerd geestelijk en bovennatuurlijk te denken over Jesjoea, anderzijds verviel men in plastische denkwijze, dat Jesjoea de eniggeboren en verwekte Zoon van El was. Het woordje 'ehedaya' heeft men vertaald als eniggeboren verwekte Zoon, terwijl het in het Grieks 'monogenes' is, dat is enkel geslacht, een enkel kind. Hoe men aan het woordje verwekken is gekomen, blijft een open vraag.

God is volgens Jesaja degene die Zich verborgen houdt, zie Jesaja 45:15 Voorwaar, Gij zijt een God, Die Zich verborgen houdt, de God Israels, de Heiland.

Concilie van Nicea 325

Jes. 40: 5 En de heerlijkheid des HEEREN zal geopenbaard worden; en alle vlees te gelijk zal zien, dat het de mond des HEEREN gesproken heeft. 6 Een stem zegt: Roept! En hij zegt: Wat zal ik roepen? Alle vlees is gras, en al zijn goedertierenheid als een bloem des velds.

7 *Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest des HEEREN daarin blaast; voorwaar, het volk is gras.*

8 *Het gras verdort, de bloem valt af; maar het Woord onzes Gods bestaat in der eeuwigheid.*

9 *O Sion, gij verkondigster van goede boodschap, klim op een hogen berg; o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met macht, hef ze op, vrees niet, zeg den steden van Juda: Zie hier is uw God!*

10 *Ziet, JHWH zal komen tegen den sterke, en Zijn arm zal heersen; ziet, Zijn loon is bij Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.*

11 *Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een herder; Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden.*

12 *Wie heeft de wateren met Zijn vuist gemeten, en van de hemelen met de span de maat genomen, en heeft met een drieling het stof der aarde begrepen, en de bergen gewogen in een waag, en de heuvelen in een weegschaal?*

13 *Wie heeft den Geest van JHWH bestierd, en wie heeft Hem als Zijn raadsman onderwezen?*

14 *Met wien heeft Hij raad gehouden, die Hem verstand zou geven, en Hem zou leren van het pad des rechts, en Hem wetenschap zou leren, en Hem zou bekend maken den weg des veelvoudigen verstands?*

15 *Ziet, de volken zijn geacht als een druppel van een emmer, en als een stoffe van de weegschaal; ziet, Hij werpt de eilanden henen als dun stof!*

16 *En de Libanon is niet genoegzaam om te branden, en zijn gedierte is niet genoegzaam ten brandoffer.*

17 *Alle volken zijn als niets voor Hem; en zij worden bij Hem geacht minder dan niet, en ijdelheid.*

18 *Bij wien dan zult gij God vergelijken, of wat gelijkenis zult gij op Hem toepassen*

Gods-beelden

De 'Goden' der mensen zijn het product van menselijke inbeelding. De wáre God is de onzienlijke Geest, die buiten de normale zintuiglijke waarneming staat. Wij mensen dienen éérst geestelijk te worden om Hem te leren kennen, zie Joh.8:47.

De enige wáre God omvat alle goede eigenschappen en is Geest. De tegenpool van Hem wordt wel de 'overste dezer wereld' genoemd, ook wel satan, die zichtbaar is in mensen die het kwade uitvoeren. De satan of duivel is geen persoon met een misvormde gestalte, maar is o.a. de kwade begeerte in mensen die streven naar macht en overheersing. In mensen die het goede zoeken en de vrede bewerken, kan men de zonen van Elohim herkennen, Joh. 10:34. In hen is hun innerlijk in overeenstemming met dat

van de Geest der waarheid. Mensen waarbij dit niet het geval is, zijn tegenstanders van de Geest, satans, Joh. 8:44. In hen is de demonische wereld actief.

Vanuit een foutief Godsbeeld is tegelijk een foutief mensbeeld ontstaan. De meerderheid der mensen beeldt zich een persoonlijke God in. Men mag van God als Geest géén voorstelling maken. Feit is dat de zintuiglijke kant van ons mensen onder kwade invloeden staat. Wij voelen nog wel aan dat het zienlijke niet álles is dat bestaat, en er ook een geestelijk iets moet zijn. Vandaar het geloof van velen in een soort onsterfelijke ziel, die door een persoonlijke God zal worden geoordeeld. Deze persoonlijke God zou ziekten, rampen en straffen zenden vanwege het kwade gedrag der mensen. Wel zou Hij Zijn Zoon hebben gezonden als Verlosser. En ook hier zien wij dat de christenen denken in termen van zintuiglijkheid, waardoor de mens als geheel kwaad wordt gezien, die in een soort aardse woestijn tijdelijk leeft en doolt, om na de dood voor God als Rechter te verschijnen ten oordeel. De persoonlijke God zou oppermachtig zijn, en zou een heel klein deel van de mensen hebben uitverkoren in genade tot zaligheid, om de rest der mensen altoosdurend te pijnigen in een hel die brandt vol vuur. De persoonlijke God zou barmhartig zijn, maar ook rechtvaardig, zodat Hij om barmhartig te kunnen zijn Zijn Zoon zond ten offer om door Hem de uitverkorenen te verlossen. Deze visie schijnt Bijbels correct te zijn, althans Paulinisch, Rom. 3:24, 1Cor.5:7. De geloofsbelijdenissen zijn allen op deze zintuiglijke visie gebaseerd. Zij spreken dan ook over 'de opstanding des vleses'. De Schrift leert anders. Het gaat niet om een opstanding des vleses, maar om een nieuwe geest en geestelijke zaken, 1Cor.15:42-44.

Het verlossingsproces is dan ook dat de mens van zijn zintuiglijke ik-gerichtheid verlost moet worden. Het gaat hier om de inwendige vernieuwing van onze geest, de gerichtheid van ons hart, en niet om de vernieuwing van ons vlees. Vlees en bloed beërven het koninkrijk van Jahweh niet. De verlossing van binnenuit geschiedt door de kracht van de Geest, waardoor een vernieuwde mens ontstaat, die in harmonie gaat leven met de geestenwereld. De verlossing door Christus is dan ook niet een plaatsvervangende verzoening zoals ons altijd werd geleerd, maar is een innerlijke vernieuwing in ons denken, zie Efeze 4:23.

Het christelijk zintuiglijke denken heeft ervan gemaakt dat Gods rechtvaardigheid de dood eiste van Zijn Zoon, om zondaren te redden. De idee dat de Vader zijn Zoon offerde komt voort uit de zintuiglijke denkwereld. Hij was immers Jahweh, die Zichzelf offerde als Geest, door Zich met ons te verbinden als mens! De christelijke kerk heeft vanaf haar begin zich verlaten op de zintuiglijke denkwijze over God en Zijn plan. De kerk liet zich leiden door dogma's, en niet door de Geest. Alles draaide om de zintuiglijke verlangens van de mens te bevredigen. De clerus wist wel beter en bevredigde steeds zichzelf op voortreffelijke wijze, maar de leken

De clerus, gedeeltelijk van een witte 'god', van een zwarte 'god', en van een grijze 'god', tezamen een soort drie-eenheid?

werd voorgehouden dat zij pas in het hiernamaals bevrediging zouden kunnen verkrijgen.

Godsdienst en religieus bedrog

Godsdiensten zijn praktisch allen dominant en schamen zich daarvoor niet. Vandaar dat in de christelijke kerken de dominerende domineé's het voor het zeggen hebben op hun hoge gestoelten. Echter, het waarachtige geloofsleven ontvouwt zich dáár waar geen dominantie plaatsheeft.

Wij zien dat er in ons vrije Westen twee onheilspellende geloofsovertuigingen konden ontstaan, die ons beroven van onze individuele verantwoordelijkheid, nl.

1. Dat er een oppermachtige Godheid zou zijn, die het lot van de mensen regelt en een heel klein percentage mensen uitkiest, om de anderen te laten in hun verderf (Augustinus/Calvijn).
2. Dat er goden zijn die de mensen geheel van hun vrijheden beroven, sacrale uitroeiingen erop na houden, heilige oorlogen toestaan, kruistochten en inquisities nodig achten.

Is de God van Jakob zonder macht?

Jahweh wordt de 'Machtige Jakobs' genoemd, wat nu niet bepaald in de richting wijst van een onmachtige godheid. Hij is geen verre God, maar nabij, betrokken bij Zijn zaak en volk. Hij kent ons zitten en ons staan, ja onze gedachten. Hij is nauw betrokken bij Jakobs wel en wee, en onderwijst in de weg die wij hebben te gaan op aarde. Dat neemt niet weg dat Hij veel aan ons eigen initiatief overlaat.

Genesis 49:24 Maar zijn boog is in stijvigheid gebleven, en de armen zijner handen zijn gesterkt geworden, door de handen van den Machtige Jakobs; daarvan is hij een herder, een steen Israëls;

Psalmen 132:2 Dat hij JHWH gezworen heeft, den Machtige Jakobs gelofte gedaan heeft, zeggende:

Psalmen 132:5 Totdat ik voor JHWH een plaats gevonden zal hebben, woningen voor den Machtige Jakobs!

Jesaja 49:26 En Ik zal uw verdrukkers spijzen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, JHWH, uw Heiland ben, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.

Jesaja 60:16 En gij zult de melk der heidenen zuigen, en gij zult de borsten der koningen zuigen; en gij zult weten, dat Ik JHWH ben, uw Heiland, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.

Het volk Israël in Egypte zag het tenslotte niet meer zitten, alsof het te maken had met een verre God, een machtloze, die hen eeuwenlang in slavernij liet. Zij hadden geen fiducia meer in Zijn macht en leiding. Tot hen mocht Mozes gaan met de boodschap dat de 'Ik Ben' (éér Abraham was, ben Ik) hem gezonden had, dat wil zeggen: Ik ben er en heb wel terdege gelet op jullie nood, en zal jullie eruit verlossen. Exodus 3:14. Door

een sterke Arm en machtige Hand heeft Hij hen uit Egypteland uitgeleid. Daar hadden zij allerlei (af)goden gezien, die niet bij machte waren prestatie te leveren. Nadien getuigt Jahweh tegen het verlorene volk: Ik ben Jahweh uw Elohim, die U uit Egypteland geleid hebt. Gij zult géén andere goden.....etc.

Houten, stenen, zilveren of gouden afgoden blijken machteloos te zijn. Alleen Jahweh is de Almachtige. Zie hoe de Psalmist ervan getuigt in Ps. 76 en 78.

Wij kunnen en mogen op Hem geen gelijkenis toepassen, Jes. 40:18.

De Godsopenbaring aan Israël zien wij van Adam naar Noach gaan, naar Abraham, Izaak en Jakob, tot Mozes, Samuel, David en de profeten.

Jahweh is onze Elohim, eeuwig en altoos. Hij zal ons geleiden tot de dood toe, zie Psalmen 48:14 (48-15) ***Want deze God is onze God eeuwiglijk en altoos; Hij zal ons geleiden tot den dood toe.***